

Nr. 20 - 1. sarg.

KONGESPEILET.

Den 23. juni 1944.

IBSEN'S MENING. Gjennem lange aar har tyskernes trampende støvler gitt ejenlyd i mørklagte gate over hele Europa - fra Praag til Paris, fra Amsterdam til Athen. Vi har lært aa forstea hva Ibsen følte da han skrev fra Dresden under tyskernes seierstog i Frankrike i desember 1870:

Her jeg lever paa en vis,
som de lever i Paris:

pral og skral og flagg paa stang,
"Wahlt am Rhein" som kalles sang -

Svære tyske floskelhelte,
som med vold vil verden velte,
Men det har lysnet, og vi nærmer oss slutten. Nazistenes militærpolitikk
og umettelige erobringsslyst har gjort alle til fiender av Tyskland, og
det har gaatt som Ibsen saaude:

Just i seieren bor forliset:

Preussens sverd blir Preusser-riset.

Sluttangrepet mot Tyskland vil bli satt inn fra alle kanter. Tonen i Berlin begynner aa bli spakere. For 14 dager siden het det at de allierte landgangstropper i Normandie vilde bli kastet paa sjøen. Men skjebnen har villet det saa underlig at i dag er det tyskerne i Normandie, ute paa Cherbourg-halvøya, som staar i fare for aa bli kastet til sjøs. Enda er det bare forpostfektninger som foregaar, om Finnland i øst og om den første havnebyen i vest. Men kanskje kan kampen i Normandie gi et billede i det smaa av hva som forestaar.

ER INVASJONEN I FRANKRIKE PARE ET SKIENANGREP? I Sverige er det mange som er av den opfatning at de allierte ennu ikke har satt inn hovedstøtet mot Festung Europa. Tross den voldsomme kraft som fremstøtet i Normandie blir ført med staar det fremdeles store styrker parat til innsats. Det er meget mulig at landgangen har som hovedformaal aa binde saa store styrker som mulig for aa faa tyskerne til aa blette sig et annet sted. Eisenhower har tropper samla paa strategiske punkter rundt om Europa og i Europa, og han har mange muligheter aa velge mellom. Han kan velge naar og hvor han vil slaa til og tyskerne kan ikke hindre ham i dette. Det er især en ting som tyder paa at han vil prøve aa komme inn i Tyskland ad annen vei enn fra Tyskland Frankrike: Maginot - og Siegfriedlinjene. Disse forsvarsverker vil det vrede uhyggelige tap av bryte i sjenem. Mest kan spares ved aa gaa en annen vei. Naar vi ser paa krigssituasjonen i dag er det især Russlands hurtige og fullstendige gjennembrudd i Finnland som faller i øinene. Det er ikke lenge før Tyskland har mistet en av sine kraftigste forbundsfaller. Med det nære militære samarbeid mellom Russland og de styrker Eisenhower raader over, kan vi gaa ut fra at det plutselige angrep paa Finnland er et ledd i den store allierte krigsplan. Ved første blikk er det forbausende at Russland istedenfor aa gaa mot den rumenske oljen eller mot Polen og Baltikum gikk paa Finnland i første omgang. Fra den fronten behøvde de ikke aa vente noen overraskelser. Det er sikkert annet som ligger bak. I Sverige gaar fler og fler over til den opfatningen at utsjaltingen av Finnland er optakten til en alliert storoperasjon direkte mot den tyske Østersjøkyst, med innsats av baade russiske og anglo-amerikanske styrker. Fra vest maatte da flåten rydde de Danske Sund og Østersjøen for minor og slaa ned motstanden fra de tyske landbatteriene i Storebælt og Øresund. Østersjøkysten er ubefestet, saa en alvorlig motstand mot selve landgangen kan tyskerne ikke yte. I Danmark er det bare vestkysten av Jylland som er sterkt utbygget, mens derimot

Østkysten paa det nærmeste er uten forsvarsverker. Ved en slik operasjon kunde de allierte for alvor utnytte sin store overlegenhet til sjøs. At flåstabeskyttelse under landgangsoperasjonene har den største betydning, har vi sett i Normandie. En enkelt destroyer har større ildkraft en et vanlig artilleriregiment. Flybeskyttelsen maatte kommer fra finske og fremskutte russiske flyplasser. At amerikanerne allerede nu benytter russiske flyplasser under sine tekter over Balkan gir en pekspinn for den kommende utvikling. Dersom et sterstiltet invasionsforetakende av denne art blir gjennemført - og det vilde liene Churchill aa sette i gang noe slikt - vil tyskernes stilling være fortvilet. Hvor skal de treffer komme fra som skal stoppe de allierte i et område som tyskerne hittil har

regnet for sikkert. De store strategiske reserver som Halle, rsleben og de andre tyske militarkronikører skriver om, eksisterer nok bare i disse skribenters overanstrengte hjerner. Tyskerne vil ha hendene fulle med å demmep for angrepene fra alle andre kanter: fra vest, fra øst, fra Italia, fra Balkan hvor general Wilsons arme sikkert vil bli satt inn, samt fra alle Europas partisenhærer, som nok ikke blir den minste faktor i det kommende sluttpgjøret. Invasjonen på Østersjøkysten er bare et av de alternativer Eisenhower kan velge mellom, og som setter Hitlers økonomi i vedvarende gråhaar i hødet.

NYHETENE FRÅ LONDON TORSÐAG DEN 22. JUNI 1944 KL. 18.30.

I ettermiddag meddelte sjefen for de amerikanske sjøstridskrafter i Stillehavet at fly fra amerikanske hangarskip mellom Filippinene og Marianerne har tilført den japanske høisjøflaaten alvorlig skade. Ett hangarskip og 3 tankskip ble senket. 1 slagskip, 1 krysser, 1 lettere krysser og 2 hangarskip skadd, 21 japanske fly skutt ned. 49 amerikanske fly gikk tapt. Det kom ikke til noe sjøslag, da japanerne trakk seg tilbake før flyangrepene. Slaget begynte mandag ettermiddag. Dagen etter angrep store mengder japanske fly den amerikanske eskadren, men 353 ble skutt ned. Den japanske flåten måtte enten gå ut til hav mot den amerikanske, eller se på at amerikanerne setter seg fast i sine steder hvorfra de kan trusse selve Japan.

Igaar førstok amerikanerne sitt hittil største angrep i dagslys over Berlin med 1000 bombefly og 1200 jagere. Det var kraftig tysk luftmetstand. 49 tyske jagere ble skutt ned. 43 amerikanske bombefly og 7 jagere gikk tapt. Braunschweig ble også bombet av amerikanske fly. Dessuten angrep amerikanske bombefly anlegg for syntetisk olje i Ruhland 80 km. sør for Berlin og fortsatte derfra til baser i Russland. De tapte 5 bombefly og 2 jagere. På siste del av turen fikk de støtten av russiske jagerfly. Britiske moskitefly var i natt over Berlin. Andre britiske fly bombet industriområdet i Ruhr og Rhinland. Engelske fly la også ut miner. Videre ble startbanene for mannskapsløse fly bombet. På Cherbourg-halvøya har de allierte gått fram 3-5 km. over hele fronten. Særlig betydelig framgang langs veien Valognes-Cherbourg. Det er kamper i Tilly-området. Ellers patruljevirksomhet. På Cherbourg-halvøya har de allierte inntatt flere startplasser for mannskapsløse fly, til dels i uskadd stand. Det regnes at 1/4 av startplassene finnes her, resten i Pas de Calais. En fjørde tysk general er falt i Normandie. Det har vært kraftig bombing av Chartres og andre jernbaneknutepunkter bak fronten, og av området nord for Paris. I de indre fjellbygdene i Bretagne har tyskerne satt inn egne avdelinger mot partisanttropper. De ble slaktet tilbake.

I Italia har operasjonene vært sinket av kraftig regnvar, men framrykningen har fortsatt over hele fronten. Ved Adriaterhavet har de allierte nådd et punkt 50 km. sør for Ancora. I vest er 5. armé kommet 24 km. nordover Grossotto.

Russerne har tatt offensiven og trykker innene tilbake på 3 fronter: nord for Onega-sjøen, på Aunus-neset mellom Onega og Ladoga, og sør for Ladoga. Her er russiske fortroppene kommet 20 km. fra Viborg. Det er ikke meldt at russerne har satt i gang noen offensiv mot Dietls tyske tropper lengst i nord.

Det er idag 3 år siden Hitler gikk til angrep på Russland. Fra Moskva er det gitt følgende oppgave over tapene på begge sider: tyskerne har tapt 7,8 millioner mann i døde og fanger, 70.000 tanks, 60.000 fly og 20.000 kanoner. Russerne har tapt 5,5 millioner mann i døde, fanger og savnede, mens 49.000 tanks, 30.000 fly og 48.000 kanoner er ødelagt. Moskva kringkaster understreket i dag de seire russene har vunnet, den rølle geriljatroppene har spilt og den hjelpe England og Amerika har gitt. Den allierte øverskommenderende oppfører fiskerne til fortsatt ikke å fiske i kystfarvannene utenfor Holland, Belgia, Nord- og Vestfrankrike, og på Nordsjøfeltene utenfor Norge og Danmark, inntil torsdag 29. juni kl. 21. - I Oslo har det i de siste dager vært gate-razziaer etter våpen og etter menn fra 21 til 25 år. Av disse er 120 tatt. - 31 norske prester er for tiden fengslet, og 81 er forvist fra sine hjemsteder. Av disse er 20 blitt samlet på Lillehammer.